

INFINITUL

(Edouard Grenier)

*Infinitul se'nvârtește,
Și'n tăria lui albastră,
Ca pe-o boabă de țărână
Poartă și planeta noastră.*

*Lucecând pământu'n spațiu
În continuă mișcare,
Poartă cupa unde doarme
Și se sbate vasta mare.*

*Marea poartă, lezănându l,
Vasul meu prin mii de valuri,
Iară vasul meu mă poartă
Alergând spre alte maluri.*

*Depărtat de Ea, în suflet
Eu o port, — îi port iubitul
Chip, — și'n chipul dragei mele
Găsesc iarăși infinitul.*

ROZMARIN

